

Kveldsdeilfiur

2. Blad. Þriðjudaginn 9. Desember.

1890.

"Það er svo blegt að standa í stað" o. s. fr.

Þessi vort skáldsins koma mjög til hug-
ar, þegar ég les yfir hreyfingafélag vort hér í Hörens
eyrarhreppni; les til þess, hvar vjer stönd-
um á menningar- og menntunarslegi yfir höfuð.
Jeg vil að sumum ekki leyfa mig að segja, að vit
stöndum alveg í stað; því, þótt fjellago lifir efi
heildinni fjarska daupt, og þótt vjer vinnum
sárlitid af því til framfara, sem vjer nautsinnlega þurfum með
og oss enda vori ekki vorkunn á að fram þessum
heftum vjer eindreginn vilja og hug á því, þá helir
þó sjáfar útvegur og sjóvaris berit hér miklum fram-
förum á 20 ára tímabili; þeim framförum að
engum dylst, að hér hefur vort framlags hugur og
fylgi til allra mögulegra umbóta. Hjer er vort
á skipat öftum og duglegum formönnum, með sjer
sam botinni skipshöfu, að fóstildum sérfaðum
undan þessingum, þrátt fyrir mikla skipafjög-
um undanfarin ár. Þíski afl. er hjer yfir höfuð
margfalt meiri en áður átti sjer stað fyrir 20
árum og þótt á hvarju skipi til jafnatar fyrir sig,
sem mun vera að þessum betri útbúsari og meiri
dugnati sjómanna en þá átti sjer stað, lína vort
iðs mig þótt ein kenmi leggs og enda ljós iðs sjóvar-
sömmum og duglegum formönnum, hve lítill af skip-
förum vill hjer til, í samanturði við öðrar veiti-
stötur um hverfis landit, þar sem ekki er þó vit
brunnaldur að berjast, ein og hjer. En þótt er ekki
nóg með þetta; þjer hafit allir heyrts mál þess, er svo
hljótar: "Þótt er ekki minna vandit að góða þingum þjá-
en aflar." Hjer virtist, að þessi sjóvar afl. komin möm-
um ekki að sömmum notum. En - hvers vegna? Þótt þessum þj

þeirir mitt leyfi, helga kaupmanna minna vorum. Þeir vilja hafa
kóglin og kagðlirnar hjórnur. Óleskadur þeirsetja vott á fiskinn
epli huggötsa sinum, ein og líka á vörum, sem þeir boega
hann með, og hefir svo rómur að hvetit með þessum
mellanfarum er, að kaupmanna hjer hefir þóknast
að boega fiskinn 2-5 krönum minna en almennur
þeir hefir vott á hvernun reyðra og ofan í kaupit sel-
ast vel flestar vörur dýrara í motti en þar hefir við
gengist, og má maldum sata með hvetri þögn og feolin
motti menn almenns laxa ferrari með þess kaup-
manna, sem viddist helga vera í anda innokunar-
verslunarmannar á 17. áldinni, sem almennst er
það viddur þennur illrómur, þar sem þó mönnum vottalla
erri ómögulegt að semja við kaupmanna fyrir summan
um að senda sjer ökið með vörur og sem lörri apturfið
á motti, þá er að segja, gengist erri sam þomulegt við
kaupmanna hjer um að boega fiskinn ein og hann al-
mennur, gengur fyrir summan. Þerra sam þomulegt var leitast
vot, en sem geru, mjög illa, þvi að kaupmanna þótti betur
við eiga, að láta menn skilja, að þeir ætluðu að ganga á bak
þeirra ortu sína, að gefa mönnum hjer sama þvi fyrir fisk-
inn þ. á. og hafti vott fyrir summan, heldur er að ganga
inn á samningum við menn. Þetta má mi erri lengur
svo til ganga; menn votta að finna upp einhverj með öllu
að bót vott rötina á þerra, svo sem með þvi, að kjösa 2-
3 menn, sem best þau st. motti bera til, til að semja við
kaupmanna hjer, þá menn, sem hefir þess í sjer til að
semja frá öllum önjörum og sem hugandi vott að gefu samit
við kaupmanna fyrir summan, so byði betri þvissa og þvigg
hann til að senda hingast ökið með vörur t. d. að Horeseyri.
Þá er vitaskuld, að lífsnauðsþinglegt er fyrir menn að gefa bót
að sem mest in skulda sí þvissu ^{þvissu} tengis þá svo fast að
kaupmanna; nyr liggur við að segja: kjösa þá á klafa
þeirra til þess að þá nokkru á orkót í þerra o lefnu.

Svo er það annat, sem nyr á þerra falli dlettur í hug að
drepa á, og sem nyr finnst hegra til þess að sjóar apli
vott; að not inn og þá er þá, að benda mönnum á öndu
besur isuhansa, slof og þviggj en hingast til hefir lötkastr.
Þerra öllu öttu hjer að þvissar að sefna í forin og þvissu til
á burtu. Er leudis og þvissu. Þvissu erri mundu menn
lata sjr eitthvad votta in Horeseyrar heiti á þerra hätt,
en þá menn in erri þvissu að fara langi in þá salma að þerra
sinni, menn menn hjer erri svo almenns þvissu til

meðvitundar um myrkri jarðvegi þar laud
binnatár yfir höfuð, sem sjest meðal annars af þess
áð Flórvegras, heppur er eplörbáður flestra ann-
ara heppa sta bjósta í því að stofna hjá sjersin
hvorja mynd af binnatár fjelagi. Ad svinnu hefi vj
heppur, áð H. Gudmundur Goleifsson, heppur tjosi
og kaupmáður hafi kreipt, því á fundi í hiltet fyrsta
og áð þá hafi vrit kosinn máður til að gegnum gangast
það, en að þann kvendinni áð dómia. Hljósur máður
ad álisa áð fyrir tærit hafi loqnat, utaf á línan hátt
og þessingis hars Eirnes á Brúnum, nema hvað hús var
binnu áð lífa mislu þessur.

X.

Talgata.

1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11.

Marga vj. ipta hef smidela
og myrta á fálalegum hátt
og allfagnar byggingar eydela,
en allt sem vj. gott gjörir er smátt.

1-8-9-10-7.

Kvöldum þess vj. firta.

6-4-7-3.

Þeim fannst vj. mjög harðleikinn samt.

1-2-7-8.

Það heitar ei vel fyrir heppa.

6-4-7-1-2-11.

En helst er það lesinginn samt.

1-9-10-11.

Þess flýg, og mig þess meim nota.

3-4-6-5.

En þessast, þó, sem þess er samt.

8-9-10-11.

Þess þessara þess áð nota.

10-4-1-11.

Það þess þú þessum samt.

1-2-4-1

Þess þess var vj. vj. vj. vj.

3-4-8-11.

En þessast, þó, vj. vj. vj.

1-9-2-11.

Þess þess ei þá þess þessum samt.

8-7-1-11.

Þó nokka eja lítill og mjó.

8-3-11-5-7.

Good Templar mig sí þarf að eiga.

10-9-5-6-11.

Og án min þeir lífa' ekki sámt.

10-9-8-11.

Það skuldugu menninnir mega.

1-2-11-3-11.

Og mauna' er það guðvinnu þann.

2-9-1-1-11.

Það þakkarinn þessa niðr allir.

6-11-3-6-11.

En þrummarnir allra þó best.

3-4-6-7-5-11.

Jeg skart á' og skrandlegar hallir.

1-2-7-10.

Og skemmti á' vesurra smest.

1-9-3.

Í Þrygju halsi var þy til laga.

3-4-6-10-11.

Og bót er þó hvarvetna' i' mjer.

6-3-4-7-5.

Mig sjest hafa þessarnir saga

Og ætíð hvar gáfar við er!

*Höfundur gáttunnar er þessu þessu, en
J & X... sendi blattinu þann.*

Frelsi áfengra dreyteteja.

Þessu dreyteteja lofðu mjer frelsi, og þy þóti það.
Jeg þjere það frelsi, að eja þannar á' mjer gæjast framinn
á hönnun minnum, vatnið hafði frelsi, til að reyna
inn um þannar og úr um halana á' skönnun. Þessu höftu
þessu til að standa úr þessu skálmunum og alþingum.
Þessu frelsi til að standa úr þessu skálmunum; en sjálfur
hafði þy þessu til að þlora mjer í gegnum gölin á hata-
þessu minnum. (sitlagt, eftir G. G.)

Þessu, sem náða sjálfstjórnun þessu, þy þessu er
gjöra svo vel að standa mjer meðir þessu skálmunum, þessu
þessu, þessu þessu þy, að þessu blóðinu gjöri svo vel að standa
mjer niðjörftir einar í þessu til, d. d. vinnu þy þy þessu á' þy þessu úr.

Ritstjóri þessu er: Þessu þessu í þessu þessu.